

คำสั่งจังหวัดภูเก็ต

ที่ ๗๑๐ / ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดภูเก็ต

ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ(ศอ.ปส.) เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรอำนวยการระดับชาติ ในการอำนวยการและนำยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม กำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเร่งดำเนินการปราบปรามและหยุดยั้งยาเสพติดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและสังคมโดยรวม นั้น

เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัดภูเก็ตภายใต้คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี และคำสั่งจังหวัดภูเก็ตที่ ๓๒๙๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่องการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดภูเก็ต และคณะกรรมการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.จ.ภก.) บังเกิดผลเป็นรูปธรรม มีความต่อเนื่อง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงมีคำสั่งจัดตั้งกลไกรองรับยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อรับผิดชอบ กำกับ ติดตาม และประสานการปฏิบัติในแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. จัดให้มีกลไกรองรับการดำเนินการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตาม ภาคผนวก ก-ข

- ก. คณะอนุกรรมการด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- ข. คณะอนุกรรมการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด
- ค. คณะอนุกรรมการสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม
- ง. คณะอนุกรรมการด้านการควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด
- จ. คณะอนุกรรมการการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
- ฉ. คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมภาคประชาชน
- ช. คณะอนุกรรมการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

๒. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีรายละเอียดแนวทางปฏิบัติ ตามผนวกแนบท้าย ข

๓. บูรณาการงบประมาณการปฏิบัติให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติและลดความซ้ำซ้อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายสมเกียรติ สังข์ขาวสุทธิรักษ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก ก. : คณะอนุกรรมการด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๔	รองประธาน
๑.๓ ประธานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๔ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๕ นายกสมาคมการศึกษาเอกชนจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๖ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต หรือ ผู้แทน	รองประธาน
๑.๗ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต หรือผู้แทน	กรรมการ
๑.๘ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตหรือผู้แทน	กรรมการ
๑.๙ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๐ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๑ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๒ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๓ ผู้อำนวยการคุมประพฤติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๔ วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๕ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๖ นายกเทศมนตรีนครภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๗ นายกเทศมนตรีเมืองป่าตอง	กรรมการ
๑.๑๘ นายกเทศมนตรีเมืองกะทู้	กรรมการ
๑.๑๙ ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๐ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๑ ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๒ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๒๓ ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๔ ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงาน คอ.ปส.จ.ภก.	กรรมการ
๑.๒๕ ผู้แทนสำนักงาน ปปส.ภาค ๘	กรรมการ
๑.๒๖ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/เลขานุการ
๑.๒๗ นักวิชาการศึกษา สพป.ภูเก็ต	กรรมการ/ผช.เลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ จัดให้มีการประชุม เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล สถานการณ์ด้านยาเสพติดที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๒ ประเมินสถานการณ์การติดยาเสพติด ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาระบบข้อมูลกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

๒.๓ กำหนดแนวทางการปฏิบัติการสร้างความภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ด้วยกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับช่วงวัย

๒.๔ สนับสนุนให้มีการจัดกลไกในการสร้างภูมิคุ้มกันในระดับบุคคลและชุมชน เพื่อสนับสนุนทุกช่วงวัย ตั้งแต่กลุ่มปฐมวัย (๒-๖ ปี) วัยเด็ก (๗-๑๒ ปี) วัยรุ่น (๑๓-๑๙ ปี) และกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ เช่น จัดกลไกการบริหารจัดการและอำนวยความสะดวกป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการจัดวิทยากรครูแนะแนวในสถานศึกษา

๒.๕ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่นในโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ทูบีไน้มเบอร์วัน)

๒.๖ รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการสนับสนุนการจัดตั้งชุดรณรงค์ป้องกันยาเสพติดแบบเคลื่อนที่ (Mobile Team) หรือร่วมออกปฏิบัติการรณรงค์เผยแพร่ความรู้เรื่อง ยาเสพติด เฝาระวัง ค้นหา คัดกรอง ดูแลช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งในและนอกสถานศึกษา ตลอดจนกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ ให้ได้รับการแก้ไขหรือการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

๒.๗ จัดทำแผนบูรณาการด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยบูรณาการงบประมาณจากทุกแหล่งงบประมาณ เพื่อใช้ในการสร้างภูมิคุ้มกันในกลุ่มนักเรียน กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีความเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รายละเอียดตามผนวก ข

๒.๘ กำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในและนอกสถานศึกษา ตลอดจนกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

๒.๙ รายงานผลการปฏิบัติงานต่อศูนย์อำนวยความสะดวกและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดภูเก็ต (ศอ.ปส.จ.ภก.) ตามแบบรายงาน คสช.ผ่านระบบเว็บไซต์ สนง.ป.ป.ส. (NISPA) ระบบรายงานของรัฐบาล หรือรายงานผลการปฏิบัติต่อ ผอ.ศอ.ปส.จ.ภก. ในที่ประชุม คณะกรรมการ ศอ.ปส.จ.ภก. ตามห้วงเวลาที่กำหนด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ผนวก ข. : คณะอนุกรรมการด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๓ ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๔ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๕ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ภาค ๘	กรรมการ
๑.๖ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๗ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๘ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๙ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๐ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๑ แรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๒ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๑๓ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง	กรรมการ
๑.๑๔ ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๕ ผู้ช่วยหัวหน้า สำนักงาน คอ.ปส.จ.ภก.	กรรมการ
๑.๑๖ รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/เลขานุการ
๑.๑๗ นักวิชาการสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ/ผช.เลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ จัดให้มีการประชุมวิเคราะห์ข้อมูล สถานการณ์ด้านยาเสพติดที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลผู้เสพ/ผู้ติดยา มุ่งเน้นการดำเนินงานในเชิงคุณภาพ และนำผู้เสพเข้าสู่กระบวนการรักษาในระบบสมัครใจเป็นลำดับแรก ตามแนวทางประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้สงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติดเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟู และการดูแลผู้ผ่านการบำบัดการปรับปรุงมาตรฐานการบำบัดรักษาทุกระบบ

๒.๓ กำหนดแนวทางการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด การคัดกรองผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และการพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดการพัฒนากลไกให้มีคุณภาพในการปฏิบัติ ทั้งด้านการค้นหาคัดกรอง และบำบัดผู้เสพผู้ติดยาเสพติด ทั้งในระดับจังหวัดหรือระดับอำเภอ

๒.๔ จัดทำแผนบูรณาการด้านการแก้ไขปัญหามลพิษ/ผู้ติดยาเสพติด โดยบูรณาการงบประมาณจากทุกแหล่งงบประมาณ เพื่อใช้ในการบำบัดผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติด รายละเอียดตามผนวก ข

๒.๕ ให้คำปรึกษาแนะนำส่งเสริมสนับสนุนและแก้ไขอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องของหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินการค้นหาผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติด การคัดกรองผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติด การพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาการบำบัดรักษา ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด หรือระบบต้องโทษ

๒.๖ รายงานผลการปฏิบัติงานต่อศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดภูเก็ต (ศอ.ปส.จ.ภก.) ตามแบบรายงาน คสช. ผ่านระบบเว็บไซต์ สนง.ป.ป.ส. (NISPA) ระบบรายงานของรัฐบาล หรือรายงานผลการปฏิบัติต่อ ผอ.ศอ.ปส.จ.ภก. ในที่ประชุม คณะกรรมการ ศอ.ปส.จ.ภก. ตามห้วงเวลาที่กำหนด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๑๐ / ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ผนวก ค. : คณะอนุกรรมการสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคมมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ปลัดจังหวัดภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๓ ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๔ ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๕ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๖ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๗ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๘ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๙ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๐ นายกเทศมนตรีนครภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๑ นายกเทศมนตรีเมืองกะทู้	กรรมการ
๑.๑๒ นายกเทศมนตรีเมืองป่าตอง	กรรมการ
๑.๑๓ ประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๔ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๑๕ นายกสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๖ ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๐ ผช.หัวหน้า สำนักงาน คอ.ปส.จ.ภูเก็ต	กรรมการ/เลขานุการ
๑.๒๑ ผช.ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/ผช.เลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ จัดให้มีการประชุมเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล การติดตามให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดจัดตั้งศูนย์เพื่อประสานการดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดระดับจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ติดตาม ดูแล ผู้ผ่านการบำบัดตลอดจนรวบรวมข้อมูลทะเบียนประวัติผู้ผ่านการบำบัดรักษา ตลอดจนจัดส่งข้อมูลให้กับผู้รับผิดชอบในการติดตามช่วยเหลือในพื้นที่เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนซ้ำอีก

๒.๒ กำหนดแนวทางการติดตามผู้ผ่านการบำบัด โดยพัฒนากลไกการติดตามในพื้นที่เน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนเป็นหลัก พัฒนาระบบส่งต่อข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดระหว่างสถานบำบัดกับอำเภอหรือหน่วยงาน

๒.๓ ประสานขอรับการสนับสนุนแหล่งทุน ความช่วยเหลือด้านต่างๆ จากนักธุรกิจ ภาคเอกชน
ในจังหวัด

๒.๔ มอบหมายให้ศูนย์ติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ ผู้ผ่านการบำบัดระดับอำเภอ จัดทีมติดตามผู้ผ่านการ
บำบัดทุกราย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ทั้งด้านอาชีพ แหล่งงาน การศึกษา อบรมต่างๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละ
บุคคลเพื่อให้ผู้ผ่านการบำบัดสามารถช่วยเหลือ ดูแล และพึ่งพาตนเองได้

๒.๕ กำกับ ประเมินผลการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๒.๖ รายงานผลการปฏิบัติงานต่อศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดกระบี่

(ศอ.ปส.จ.ภก.) ตามแบบรายงาน คสช. ผ่านระบบเว็บไซต์ สนง.ป.ป.ส. (NISPA) ระบบรายงานของรัฐบาล หรือรายงาน
ผลการปฏิบัติต่อ ผอ.ศอ.ปส.จ.ภก. ในที่ประชุม คณะกรรมการ ศอ.ปส.จ.ภก. ตามห้วงเวลาที่กำหนด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่๗๐/ ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ผนวก. : คณะอนุกรรมการด้านการควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ รอง ผอ.รมน.จังหวัดภูเก็ต (ฝ่ายทหาร)	รองประธาน
๑.๓ สรรพากรพื้นที่ภูเก็ต	กรรมการ
๑.๔ นายด่านศุลกากรภูเก็ต	กรรมการ
๑.๕ นายด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต	กรรมการ
๑.๖ ขนส่งจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๗ ผู้อำนวยการท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต	กรรมการ
๑.๘ ผู้บังคับกองร้อย ตชด. ที่ ๔๒๕	กรรมการ
๑.๙ ผู้แทนทัพเรือภาคที่ ๓	กรรมการ
๑.๑๐ ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรทุกแห่ง	กรรมการ
๑.๑๑ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๑๒ ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๓ ผู้กับการด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๔ ผู้กำกับการ ๘ กองบังคับการตำรวจน้ำ	กรรมการ
๑.๑๕ ผู้กับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๖ สารวัตรสถานีตำรวจท่องเที่ยว ๒ ภก.บก.ทท.	กรรมการ
๑.๑๗ หัวหน้าไปรษณีย์ภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๘ ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๙ ผู้แทน สำนักงาน ป.ป.ส.ภาค ๘	กรรมการ
๑.๒๐ หัวหน้าสำนักงาน ศอ.ปส.จ.ภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๑ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๒๒ ผู้กำกับการ ภ.จว.ภูเก็ต	กรรมการ/เลขานุการ
๑.๒๓ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ภ.จว.ภูเก็ต	กรรมการ/ ผช.เลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ จัดให้มีการประชุมเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านการควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

๒.๒ จัดทำแผนสกัดกั้นและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการในเรื่อง สืบสวนปราบปราม
ตั้งด่าน ตรวจค้น ปิดล้อม จับกุมผู้ค้ายาเสพติดต่างๆ ทำลายโครงสร้างการค้าและกลุ่มเครือข่ายการค้าในทุกระดับ
รายละเอียดตามผนวก ข

๒.๓ ตรวจสอบยึดอายัดทรัพย์สินเชิงคุณภาพ ดำเนินการทางกฎหมายและมาตรการทางทรัพย์สิน
โดยเฉพาะรายสำคัญ

/๒.๔ พัฒนางานข่าวกรอง...

๒.๔ พัฒนางานข่าวกรองยาเสพติด จัดระบบฐานข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน หรือระหว่าง
สถานปฏิบัติงาน เช่น ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร-ฐานข้อมูลยานพาหนะ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม สืบสวน ขยาย
กลุ่มนักค้าและการลำเลียงยาเสพติด

๒.๕ ดำเนินการกับเรื่องร้องเรียนของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องยาเสพติด ดำเนินการ
ปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมในการลดปัญหาอิทธิพลในพื้นที่ ที่เกิดจากขบวนการค้ายาเสพติด หรือจากกลุ่มอิทธิพล
ผลประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ

๒.๖ ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เน้นดำเนินการตามประกาศคณะรักษาความ
สงบแห่งชาติที่ ๑๑๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
ป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๕๖

๒.๗ รายงานผลการปฏิบัติงานต่อศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดภูเก็ต
(ศอ.ปส.จ.ภก.) ตามแบบรายงาน คสช. ผ่านระบบเว็บไซต์ สนง.ป.ป.ส. (NISPA) ระบบรายงานของรัฐบาล หรือ
รายงานผลการปฏิบัติต่อ ผอ.ศอ.ปส.จ.ภก. ในที่ประชุม คณะกรรมการ ศอ.ปส.จ.ภก. ตามห้วงเวลาที่กำหนด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๑๐ / ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ผนวก จ. : คณะอนุกรรมการด้านการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ปลัดจังหวัดภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๓ พัฒนาการจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๔ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๕ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๖ วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๗ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๘ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๙ นายกเทศมนตรีนครภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๐ นายกเทศมนตรีเมืองกะทู้	กรรมการ
๑.๑๑ นายกเทศมนตรีเมืองป่าตอง	กรรมการ
๑.๑๒ สรรพากรพื้นที่ภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๓ ประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๔ หัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานจังหวัด	กรรมการ
๑.๑๕ พานิชย์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๖ สรรพสามิตพื้นที่ภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๗ ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงาน ศอ.ปส.จ.ภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๘ ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/เลขานุการ
๑.๑๙ ผู้ช่วยป้องกันจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/ผช.เลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๑.ควบคุมพื้นที่เสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยง เพิ่มพื้นที่เชิงบวก/ปัจจัยบวก โดยการดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ อำนาจการ และบูรณาการระบบปฏิบัติและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาคี รวมทั้งบริหารข้อมูลพื้นที่เสี่ยงและกลุ่มเสี่ยง

๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร องค์ความรู้ และการบริหารจัดการด้านการเฝ้าระวังและควบคุมปัญหาเชิงพื้นที่

๑.๓ ควบคุมพื้นที่เสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยง ด้วยการจัดระเบียบสังคม สถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ บ้านเช่า ร้านเกม /อินเทอร์เน็ต และพื้นที่สาธารณะที่เป็นแหล่งมั่วสุมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม

๑.๔ ดำเนินการอย่างจริงจังกับสื่อออนไลน์ที่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อปัญหาเสพติด เช่น Website ,Facebook ,Twitter และ Instagram

/ ๒. เพิ่มพื้นที่เชิงบวก...

๒. เพิ่มพื้นที่เชิงบวก ปัจจัยบวก

๒.๑ สำรวจพื้นที่สร้างสรรค์ในชุมชน เพื่อใช้ในการวางแผนสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด

๒.๒ ปรับภูมิทัศน์ ปรับสภาพแวดล้อมให้มีความน่าอยู่ สามารถควบคุม ดูแล ตรวจสอบไม่ให้มีมุมอับ ลับสายตา พัฒนาสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างพื้นที่เชิงบวก/พื้นที่สร้างสรรค์ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่

๒.๔ ปรับปรุง พัฒนาสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันปัญหายาเสพติด

๒.๕ สร้างเสริมปัจจัยบวกเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๖ รายงานผลการปฏิบัติงานต่อศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดภูเก็ต (ศอ.ปส.จ.ภก.) ตามแบบรายงาน คสช. ผ่านระบบเว็บไซต์ สนง.ป.ป.ส. (NISPA) ระบบรายงานของรัฐบาล หรือ รายงานผลการปฏิบัติต่อ ผอ.ศอ.ปส.จ.ภก. ในที่ประชุม คณะกรรมการ ศอ.ปส.จ.ภก. ตามห้วงเวลาที่กำหนด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๗๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ผนวก ฉ. : คณะอนุกรรมการด้านการมีส่วนร่วมภาคประชาชน มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ พัฒนาการจังหวัดภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๓ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๔ แรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๕ ประธานกองทุนแม่จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๖ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๗ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๘ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๙ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๑๐ นายกเทศมนตรีนครภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๑ นายกเทศมนตรีเมืองกะทู้	กรรมการ
๑.๑๒ นายกเทศมนตรีเมืองป่าตอง	กรรมการ
๑.๑๓ ประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๔ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๕ ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๖ รองหัวหน้าสำนักงาน คอ.ปส.จ.ภก.	กรรมการ
๑.๑๗ หัวหน้ากลุ่มงานสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/ เลขานุการ
๑.๑๘ เจ้าหน้าที่สำนักพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ/ผช.เลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ กำหนดแนวทางการปฏิบัติ และบูรณาการแผนงบประมาณ รายละเอียดตามผนวก ข

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๑๐ / ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ผนวก ข. : คณะอนุกรรมการด้านการบริหารจัดการ มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ปลัดจังหวัดภูเก็ต	ประธาน
๑.๒ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดภูเก็ต	รองประธาน
๑.๓ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๔ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต	กรรมการ
๑.๕ แรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๖ วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๗ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๘ นายอำเภอทุกอำเภอ	กรรมการ
๑.๙ พัฒนาจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๐ ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๑ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๒ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๓ ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๔ ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๕ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๖ ประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
๑.๑๗ ผู้แทนสำนักงาน ปปส.ภาค ๘	กรรมการ
๑.๑๘ ผช.ทน.สนง.ศอ.ปส.จ.ภก. ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและเลขานุการ
๑.๑๙ เจ้าหน้าที่สำนักงานศอ.ปส.จ.ภก. ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ นำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทาง และมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจากศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติและศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทรวงมหาดไทย ไปสู่การปฏิบัติ

๒.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่

๒.๓ จัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างบูรณาการและเหมาะสม

๒.๔ จัดระบบการสนับสนุน ค่าตอบแทน ขัน เงินเดือนพิเศษ สิทธิผลประโยชน์แก่ผู้ที่มีผลงานดีเด่น และผู้ปฏิบัติหน้าที่ ศอ.ปส.ทุกระดับ

๒.๕ อำนวยการ สั่งการ เร่งรัด กำกับ ดูแล ตรวจสอบและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ศป.ปส.อ./ศป.ปส.อปท.) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๖ รายงานผลการปฏิบัติงานต่อศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดภูเก็ต (ศอ.ปส.จ.ภก.) ตามแบบรายงาน คสช. ผ่านระบบเว็บไซต์ สนง.ป.ป.ส. (NISPA) ระบบรายงานของรัฐบาล หรือรายงานผลการปฏิบัติต่อ ผอ.ศอ.ปส.จ.ภก. ในที่ประชุม คณะกรรมการ ศอ.ปส.จ.ภก. ตามห้วงเวลาที่กำหนด

ผนวก ข. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในปี ๒๕๕๘ กำหนดไว้ ๘ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ คือ

- (๑) ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- (๒) ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (๓) ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม
- (๔) ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด
- (๕) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ (ไม่มี)
- (๖) ยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
- (๗) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน
- (๘) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

เป้าหมายยุทธศาสตร์

สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็กและเยาวชน และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวชุมชน เพื่อลดผู้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ โดย

๑. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดแก่เด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกแห่งทั่วประเทศ

๒. ป้องกันเด็กและเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงให้มีภูมิคุ้มกันยาเสพติดตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖ ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนทุกแห่งทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชน

๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่โรงเรียนและสถานศึกษาเป้าหมายทุกแห่งทั่วประเทศที่เป็นสถานศึกษาขยายโอกาส มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชน

๔. ส่งเสริมให้สถานประกอบกิจการมีระบบการจัดการด้านยาเสพติดในสถานประกอบการตามเกณฑ์มาตรฐานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบกิจการ

๕. ป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนอกสถานศึกษาจังหวัดละ ๑๐๐ คน

๖. ทุกจังหวัดมีการให้ความรู้เพื่อป้องกันยาเสพติดแก่ครอบครัวเสี่ยง

จุดเน้นการดำเนินงาน

๑. เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาล โดยสื่อนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

๒. เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเด็กและเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง โดยการผลิตคู่มือพัฒนาศักยภาพบุคลากรและวิทยาการป้องกันยาเสพติด

๓. เน้นการเสริมระบบป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในสถานศึกษา โดยการผลิตคู่มือ แนวทางการจัดกิจกรรม และพัฒนาศักยภาพบุคลากรในสถานศึกษา

๔. เน้นการป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนอกสถานศึกษาด้วยแนวคิดเปลี่ยนกลุ่มเสี่ยงให้เป็นพลังโดยจัดกิจกรรมนำเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีกิจกรรมเป็นเยาวชนอาสารักษาดินแดนด้านยาเสพติดออกบริการสังคมในทุกจังหวัด

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. **สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด** ด้วยกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับช่วงวัยและสร้างกลไกสนับสนุนในการสร้างภูมิคุ้มกันในระดับบุคคลและในชุมชนเพื่อสนับสนุนทุกช่วงวัย โดยมีโครงการกระตุ้น รมรงค์ในแต่ละระดับของกลุ่มเป้าหมายดังนี้

๑.๑ กลุ่มปฐมวัย (อายุ ๒ – ๖ ปี) จำแนกเป็น

สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มปฐมวัย ด้วยกระบวนการกล่อมเกลாதาสังคม (Socialization) การสร้างความภาคภูมิใจ(Self Esteem) สติปัญญา (Intelligence) และความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient) โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑) กลุ่มเด็กในโรงเรียนอนุบาล

จัดทำสื่อในรูปแบบนิทานสำหรับสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ครูผู้สอนนำไปใช้สอนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กในโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนชั้นอนุบาล

๒) กลุ่มเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(๑) พัฒนาศักยภาพครูพี่เลี้ยง ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีความรู้ความเข้าใจในการดูแลปลูกฝังการสร้างภูมิคุ้มกันในเด็กปฐมวัย

(๒) สร้างเครือข่ายครอบครัว ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนช่วยให้คำแนะนำช่วยเหลือในการอบรมเลี้ยงดูลูกปฐมวัย

(๓) จัดทำสื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ในรูปแบบของหนังสือนิทานสำหรับสร้างภูมิคุ้มกันในเด็กปฐมวัย โดยเผยแพร่ผ่านศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงเรียนอนุบาลภายในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมทั้งอบรมและชี้แจงแนวทางการใช้สื่อนิทานเพื่อป้องกันยาเสพติดในเด็กปฐมวัยให้แก่ครูพี่เลี้ยง และครูผู้สอนอย่างครอบคลุม

(๔) สร้างระบบป้องกันช่วยเหลือครอบครัว โดยจัดกิจกรรมเพื่อประทับประคองดูแลช่วยเหลือครอบครัวที่มีปัญหาให้ครอบคลุมถึงระดับหมู่บ้าน/ชุมชน โดยศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน และบ้านพักเด็กและครอบครัวเพื่อให้ครอบครัวและเด็กสามารถผ่านภาวะเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดได้

โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

๑.๒ กลุ่มวัยเด็ก (อายุ ๗ -๑๒ ปี)

สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในวัยเด็กด้วยกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคม (Socialization) การสร้างความภาคภูมิใจ (Self Esteem) สติปัญญา (Intelligence) และความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient)

กระทรวงศึกษาธิการ จัดกิจกรรมผ่านชั้นเรียน ดังนี้

๑) ปลูกฝังความคิดโทษพิษภัยของยาเสพติด ทักษะคิดต่อต้านยาเสพติดและให้ความรู้การป้องกันยาเสพติดผ่านกระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา พลศึกษา กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด กิจกรรมการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เป็นต้น

๒) เสริมสร้างทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

- ผ่านการเรียนรู้กิจกรรม เช่น ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด เป็นต้น

- ผ่านครูผู้สอนในโรงเรียน ครูตำรวจ D.A.R.E ครูพระ/ ผู้นำศาสนา โดยเน้นขยายการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนในโรงเรียน/ ครูพี่เลี้ยงผ่านการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาให้ครอบคลุมสถานศึกษาระดับประถมศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน

๓) ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

- จัดค่ายศาสนธรรมสร้างภูมิคุ้มกัน พร้อมสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
- จัดทำคู่มือการจัดการเรียนรู้ศาสนา ศีลธรรม พร้อมสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อสอนให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา

๔) เพิ่มศักยภาพระบบดูแลป้องกันเด็กและเยาวชน โดยเน้นการดูแลช่วยเหลือต่อเนื่องที่เชื่อมโยงกับครอบครัวและชุมชน ด้วยการบูรณาการมีส่วนร่วมตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น และโรงเรียน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อเด็ก

๕) พัฒนาศักยภาพครูผู้สอนและวิทยากรป้องกันยาเสพติด เข้าไปสอนทักษะชีวิตเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด และผลิตคู่มือสนับสนุนการสอน

โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

๑.๓ กลุ่มวัยรุ่น (อายุ ๑๓ - ๑๙ ปี)

การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นด้วยกระบวนการพัฒนาสติปัญญา (Intelligence) อัตลักษณ์ (Identity) การสร้างจริยธรรม (Moral Development) และการสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ (Resilience) โดยจำแนกเป็น

เยาวชนในสถานศึกษา มุ่งรักษาคุณภาพการป้องกัน เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง

๑.๓.๑ กลุ่มวัยรุ่นในสถานศึกษา โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการ ดังนี้

(๑) รักษาคุณภาพระบบการป้องกัน ฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน อย่างต่อเนื่องและเข้มแข็งในสถานศึกษาระดับขยายโอกาส มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาทั้งสังกัด ภาครัฐและเอกชนทุกแห่ง อาทิ

- ค้นหา คัดกรองนักเรียน/ นักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสพ (Re X-Ray) แล้วนำเข้าสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในรูปแบบที่เหมาะสม (ค่าย/จิตสังคมบำบัดในโรงแรม ฯลฯ) ทั้งนี้ โดยเน้นการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ

- ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมป้องกัน ฝ้าระวัง และ แก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีคุณภาพ เช่น กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมหลังเลิกเรียน กิจกรรมศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดด้านภัยยาเสพติด

- สถานศึกษาเร่งสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และต่อต้านยาเสพติด เช่น จัดมุมอับ/พื้นที่เสี่ยงในโรงเรียน กิจกรรม Home Room กิจกรรมหน้าเสาธง เป็นต้น

- ส่งเสริมการใช้เกณฑ์มาตรฐานกลางเพื่อรองรับคุณภาพการจัดกิจกรรม ป้องกัน ฝ้าระวัง แก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

(๒) ดำเนินโครงการลูกเสือต้านภัยยาเสพติด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาระดับขยายโอกาสและมัธยมศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ

(๓) ส่งเสริมทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติด โดยจัดทำแนวทางการเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติด และบูรณาการเข้ารับการเรียนการสอนปกติในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓) โดยให้มีครูผู้สอนทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติด อย่างน้อย โรงเรียนละ ๑ คน

(๔) ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยการใช้ผู้นำ/ หลักธรรมทางศาสนา ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น

- จัดค่ายศาสนธรรมพร้อมสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกันยาเสพติดให้กับนักเรียนระดับชั้นขยายโอกาส มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาทั่วประเทศ

- จัดทำสื่อประกอบการสอนให้ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนและครู พระสอนพระปริยัติธรรมเพื่อสอดแทรกเนื้อหาการป้องกันยาเสพติดในการเรียนการสอน เช่น คู่มือการจัดการเรียนรู้ ศาสนาศีลธรรมจริยธรรมเพื่อป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด

- ขอความร่วมมือโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามให้สอดแทรกเนื้อหาการ ป้องกันยาเสพติด เข้าสู่การเรียนการสอน

២ ក្នុងក្របខណ្ឌ

ចម្លងកម្រិតបឋមសិក្សា ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលស្ថាប័នសិក្សាបឋមសិក្សាស្រីស្រី ខណ្ឌ ១១

[illegible]

កងរដ្ឋ/កងកម្លាំងស្រុកនគររាជធានី

គេហទំព័រ: www.mn.gov.kh

ဒလကမ္ဘာလူ

[illegible]

ចំណាត់ថ្នាក់ទិន្នន័យសង្គមស្រុកបាគីរូបភាពស្ត្រីអាយុពី២៥ឆ្នាំដល់៣៤ឆ្នាំដែលបានបញ្ចូលនៅក្នុងតារាងទី១។

ក្នុងឆ្នាំ ២០២២ ក្រុមហ៊ុនបានរក្សាទុកស្ថានភាពជាអ្នកផ្គត់ផ្គង់សេវាសម្រាប់អតិថិជនរបស់ខ្លួន។

[illegible]

BE NUMBER ONE ในสถานการณ์การ

០៤ ២២ ឆ្នាំ ២០២២ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

၃၂၂၆၂

ក្រសួងព្រៃនេសាទ រុក្ខាប្រមាញ់ និង តំបន់ការពារ
 រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២២

ឧបេចក្តីនៃបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារ ២០២៤

[illegible]

សេចក្តីរាយការណ៍នេះត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាផ្លូវការនៅក្នុងទំព័រ ១២៩ នៃទំព័រ ១៣០ នៃសៀវភៅស្តីពីការបោះឆ្នោត

៧) ប្រវត្តិការងារសេចក្តីរាយការណ៍នៃការងារដែលបានធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេលពីមុន ២០១៥

ဒီလမ်းမကလေးကလေး

[illegible][illegible]

របស់ខ្ញុំដូចជា ធម្មាទ្រព្យសង្ខារសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ១២ របស់ប្រទេសកម្ពុជា ១៣

២៤. បង្កើតក្រុមការងារ

[illegible]

๑. ป้องกันการเสพยาเสพติดรายใหม่ไม่ให้เกิดขึ้นเกินกว่า ร้อยละ ๑๐

๒. ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศได้รับเครื่องมือการเสริมสร้าง

๓. ร้อยละ ๘๐ ของเด็กและเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง จำนวน ๔,๘๐๐,๐๐๐ คนในโรงเรียนทุกแห่ง

ทั่วประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนทุกแห่งทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศได้รับการเสริมสร้าง
ภูมิคุ้มกันยาเสพติด

๔. ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนสถานศึกษาขยายโอกาส มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา
ทุกแห่งทั่วประเทศมีการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติดยาเสพติด

ลดจำนวนของผู้เสพผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ โดยนำผู้เสพยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาที่มีมาตรฐานและมีความเหมาะสมกับผู้เสพผู้ติด โดย

๑. นำผู้เสพ ผู้ติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาทุกระบบให้ได้จำนวน ๒๒๐,๐๐๐ คน โดยจำแนกเป็น

สถานพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ๔๔,๘๐๐ คน

กระทรวงมหาดไทย (ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม) ๕๗,๐๐๐ คน

กรมคุมประพฤติ ๑๐๐,๐๐๐ คน

กรมราชทัณฑ์ ๑๕,๐๐๐ คน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ๓,๒๐๐ คน

๒. พัฒนามาตรฐานกระบวนการคัดกรอง การบำบัดทรวงอก ทุกขั้นตอน

มุ่งเน้นการดำเนินงานในเชิงคุณภาพ และการนำผู้เสียสละเพื่อเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาในระบบ
สมัครใจเป็นอันดับแรก ตามแนวทางประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ การปรับปรุง
มาตรฐานการบำบัดรักษาทกระบบ

๑. การค้นหาผู้เสพผู้ติดยาเสพติด

๑.๑ ปรับทัศนคติของผู้เสพผู้ติดเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดให้เห็นผลกระทบของการใช้ยาเสพติดในระยะเวลานานจะทำให้เป็นโรคสมองตื้อยาจำเป็นต้องเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟู

๑.๒ ปรับทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่เห็นว่าการมีบุตรหลานใช้ยาเสพติดเป็นสิ่งที่น่าอับอาย และมักจะปกปิดข้อมูล ให้เข้าใจถึงอาการของโรคสมองติดยาเสพติด และหลักการปฏิบัติในกรณีบุตรหลานใช้ยาเสพติดและการดูแลภายหลังการบำบัดฟื้นฟู โดยให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในขั้นตอนการบำบัดฟื้นฟู

๑.๓ ปรับทัศนคติของสถานศึกษาที่เห็นว่าการมีนักเรียนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะทำให้เกิดความเสื่อมเสีย และมักจะปกปิดข้อมูล หรือไม่ดำเนินการต่อปัญหา หรือไล่ออก จึงต้องรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจ และให้โอกาสในกรณีที่นักเรียนติดยาเสพติดโดยกระทรวงศึกษาธิการ

๑.๔ ปรับทัศนคติของสถานประกอบการที่มีพนักงานที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อให้นำเข้าสู่การบำบัดรักษา หรือหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยสถานประกอบการ

๑.๕ รณรงค์ค้นหาผู้เสพติดในชุมชนโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถานประกอบการโดยนายจ้าง ครอบครัว โดยพ่อ แม่ ผู้ปกครอง และชักจูงให้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา

๑.๖ การค้นหาผู้เสพติดโดยการสุ่มตรวจค้นในพื้นที่แพร่ระบาด กลุ่มเป้าหมายที่เสี่ยงเพื่อชักจูงให้ยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษา หรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๒. การคัดกรองผู้เสพติดยาเสพติด

การนำผู้เสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาแบบสมัครใจสามารถดำเนินการโดยอาศัยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู โดยผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศจัดตั้งศูนย์คัดกรองของจังหวัด โดยมีองค์ประกอบที่มีหัวหน้าศูนย์คัดกรอง ทีมคัดกรองเจ้าหน้าที่ เมื่อพบผู้เสพติดที่ผลการตรวจปัสสาวะพบว่ามียาเสพติด และยินยอมที่จะเข้ารับการบำบัด ต้องได้รับการคัดกรองเบื้องต้น และต้องแจ้งผลการคัดกรองพร้อมบันทึกข้อมูลกำหนดวันนัดหมาย เพื่อให้ผู้เสพติดเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู โดยผู้เสพติดกำหนดให้เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้ติดยาเสพติด ผู้เสพติดที่มีโรคแทรกซ้อนทางกายหรือจิตเวชให้ส่งต่อเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. การพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษา

๓.๑ พัฒนาการคัดกรองเพื่อจำแนกสภาพการเสพติด ประกอบด้วย

๓.๑.๑ พัฒนามาตรฐานและศักยภาพบุคลากรด้านการคัดกรอง ด้านการบำบัดฟื้นฟูแบบค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสำหรับกลุ่มผู้เสพติดเนื่องจากผู้เสพติดเป็นกลุ่มที่ยังมีโอกาส ลด ละเลิกจากยาเสพติดได้ หากได้รับการปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมและการติดตามดูแลต่อเนื่องด้วยความเข้าใจและให้โอกาส

๓.๑.๒ การพัฒนาเครื่องมือการคัดกรอง แบบประเมินต่าง ๆ

๓.๑.๓ การพัฒนากลไกการคัดกรองระดับจังหวัดหรืออำเภอศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู เพื่อจำแนกผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การส่งต่อผู้เข้ารับการบำบัดไปยังสถานบำบัดที่เหมาะสมและเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เช่น การบำบัดรักษาในระบบสมัครใจโดยชุมชนบำบัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม การบำบัดโดยสถานพยาบาล หรือการบำบัดโดยสถานพยาบาลเฉพาะทางในกรณีเป็นผู้ที่เกินขีดความสามารถที่ระบบของสถานพยาบาลทั่วไปจะดูแล

๔.๒.๒ บำบัดโดยเน้นการฟื้นฟูฯ แบบควบคุมตัวเป็นหลัก และกำกับการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสำรวจความต้องการความช่วยเหลือภายหลังผ่านการฟื้นฟูฯ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่สังคม โดยเน้นการป้องกันการกลับไปเสพติดซ้ำ

๔.๓ บำบัดรักษาในระบบต้องโทษ โดยกรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ และเน้นกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่สังคม รวมทั้งประสานข้อมูลเพื่อการติดตามผลกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้เสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาตามเป้าหมาย
๒. สัดส่วนของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม

เป้าหมายยุทธศาสตร์

การติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้สามารถกลับมาดำรงชีวิตได้ตามปกติ และไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำ โดยดำเนินการติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ ทุกระบบของปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘ ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของจำนวน ๒๓๐,๐๐๐ คน และดูแลให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่ผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือทุกคน โดยกำหนดเป้าหมายอย่างน้อย ๗๐,๐๐๐ คน

จุดเน้นการดำเนินงาน

การติดตามผู้ผ่านการบำบัด การช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาในทุกระบบให้สามารถกลับมาดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐๘/๒๕๕๗

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. การติดตามผู้ผ่านการบำบัด

๑.๑ พัฒนาระบบการติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษา โดย

๑.๑.๑ พัฒนากลไกติดตามในพื้นที่ โดยใช้กลไกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน เป็นหลักในการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา โดยกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลัก

๑.๑.๒ พัฒนาระบบข้อมูลและส่งต่อข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดระหว่างสถานบำบัดกับอำเภอหรือหน่วยงาน

๑.๑.๓ จัดทำคู่มือสนับสนุนการติดตาม ช่วยเหลือ

๑.๑.๔ ปรับทัศนคติของชุมชนที่มองว่าผู้เสพยาเสพติดจะต้องเป็นคนที่ไม่ดี ควรใช้มาตรการทางกฎหมายที่รุนแรง ดังนั้นจึงควรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจและให้โอกาสในกรณีที่คนในชุมชนใช้ยาเสพติด

๑.๑.๕ ปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่และฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ได้เข้าใจถึงธรรมชาติของโรงสมอติดยา และใช้ดุลพินิจภายใต้กรอบกฎหมายอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม

๑.๑.๖ ติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของผู้ผ่านการบำบัดฯ รวมถึงดูแลและให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่ผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือในทุกราย

๑.๑.๗ พัฒนาบุคลากรของภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ ในการติดตาม ดูแล ผู้เสพ ผู้ติดในพื้นที่ มอกระทรวงสาธารณสุขชี้แจงและฝึกอบรมให้วิทยากรครู ก ทุกจังหวัด และให้วิทยากรครู ก ไปดำเนินการฝึกอบรมในระดับอำเภอหรือวิทยากรครู ข ให้มีจิตวิทยาในการติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูและเทคนิคให้คำปรึกษาเบื้องต้น

๑.๑.๘ กำกับและประเมินผลการติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ

๑.๑.๙ กลไกในการติดตามผู้ผ่านการบำบัด มอกระทรวงมหาดไทย และกรุงเทพมหานคร ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดตั้งศูนย์เพื่อประสานการดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูระดับจังหวัดและอำเภอโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ จังหวัด/ กรุงเทพมหานคร และนายอำเภอ ผู้อำนวยการสำนักงานเขต เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯอำเภอ/เขต

(๒) กลไกตาม (๑) ทำหน้าที่ในการติดตามดูแล และอาศัยศักยภาพการเป็นผู้นำท้องที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการเป็นกลไกหลักในการติดตาม ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการงาน อาชีพ การศึกษา สุขภาพ ฯลฯ เพื่อให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมถึงดำเนินการรวบรวมจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติผู้ผ่านการบำบัดรักษา และจัดส่งข้อมูลให้กับผู้รับผิดชอบในการติดตามช่วยเหลือในพื้นที่ เพื่อให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูกลับไปใช้ชีวิตปกติซ้ำอีก

(๓) กำหนดให้มีชุดปฏิบัติการระดับตำบล และทีมติดตามในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนทำหน้าที่ติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูตามวงรอบที่กำหนดอย่างน้อย ๔ ครั้ง/ปี

๒. การช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด

๒.๑ พัฒนาต่อยอดการติดตามไปสู่การช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาในด้านต่าง ๆ ตามความจำเป็นของบุคคล เช่น ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล การช่วยเหลือด้านอาชีพ การทำงาน การศึกษา ฯลฯ

๒.๒ ปรับทัศนคติกระตุ้นให้สถานประกอบการเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบสังคมที่สามารถช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด ซึ่งไม่ควรตั้งข้อปฏิเสธ ให้ความช่วยเหลือให้มีโอกาสในการทำงานเพื่อคืนคนดีสู่สังคม

๒.๓ จัดวางระบบข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดรักษาจากทุกระบบ และส่งต่อข้อมูลไปยังจังหวัดและอำเภอ เพื่อบริหารจัดการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตาม ดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูตามความเหมาะสมแก่ผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือ

๒.๔ พัฒนาระบบการให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูที่ประสงค์รับความช่วยเหลือ โดยการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงบริการของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษา การฝึกอาชีพ การจัดหางาน หรือทุนสงเคราะห์ รวมทั้งการสนับสนุนให้สถานประกอบการกิจการรับผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเข้าทำงานในสถานประกอบการกิจการ

๒.๕ การประสานงานเชิงรุกระหว่างหน่วยงานติดตามช่วยเหลือกับหน่วยงานที่สามารถประสานหรือให้ความช่วยเหลือได้ เช่น กระทรวงแรงงานในเรื่องการผลักดันเข้าสู่ระบบแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในเรื่องแหล่งเงินทุนช่วยเหลือ สงเคราะห์ด้านต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการเรื่องการศึกษาในแต่ละระบบ กระทรวงยุติธรรมในเรื่องแหล่งทุนและการช่วยเหลือเรื่องงานในโครงการเฉพาะกิจ เป็นต้น

๒.๖ กำกับและประเมินผลการช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้เป็นไปตามเป้าหมาย

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๘๐ ของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูได้รับการติดตาม
๒. จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือตามความประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. ควบคุมการลักลอบลำเลียงและนำเข้ายาเสพติด
 - ชายแดนจุดตรวจหลัก ๖๙ จุด ใน ๔๑ อำเภอ ๑๖ จังหวัด
 - ชายแดนจุดตรวจรอง ๑๒๑ จุด ใน ๕๑ อำเภอ ๑๙ จังหวัด
 - ตอนในจุดตรวจหลัก ๖๓ จุด ใน ๖๑ อำเภอ ๔๓ จังหวัด
 - ตอนในจุดตรวจรอง ๗๕ จุด ใน ๗๔ อำเภอ ๒๖ จังหวัด
๒. สกัดกั้นการลำเลียงทางขนส่งรถโดยสารประจำทาง ๒๐ จุด ในสถานีรถโดยสารของจังหวัด/อำเภอ ชายแดน และจังหวัดที่เป็นจังหวัดสำคัญของการแพร่ระบาดของยาเสพติด
๓. สกัดกั้นการลำเลียงทางรถไฟสายหลักภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
๔. สกัดกั้นการขนส่งพัสดุภัณฑ์ของหน่วยงานรับจ้างขนส่งทางไปรษณีย์ ๒๐ แห่ง ในจังหวัด/อำเภอ ชายแดน และจังหวัดที่เป็นจังหวัดสำคัญของการแพร่ระบาดยาเสพติด
๕. สกัดกั้นตามท่าอากาศยานนานาชาติ ๗ แห่ง
๖. เสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน ๑,๒๐๐ หมู่บ้าน/ชุมชน
๗. จับกุมผู้กระทำความผิดคดีรายสำคัญ ร้อยละ ๒๐ ของคดีที่จับกุมทั้งหมด
๘. ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้ต้องหาซึ่งเลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งอนุมัติให้จับกุมในความผิดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ ต้องได้รับการออกหมายจับโดยศาล

๙. ดำเนินการด้านทรัพย์สินตามมาตราทางกฎหมายต่อผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายสำคัญทุกราย
๑๐. ลดการผลิตฝิ่นและกัญชาในประเทศ
๑๑. ยุติบทบาทการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกเรือนจำทุกแห่ง
๑๒. ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกราย

จุดเน้นการดำเนินงาน

เน้นการควบคุม สกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ เข้าสู่ประเทศไทย ตลอดจนปราบปรามทำลายกลุ่ม เครือข่ายการค้ายาเสพติดในทุกระดับ โดย

๑. สืบสวน ปราบปราม ทำลายโครงสร้างวงจรทางการเงิน และขยายผลกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดในทุกระดับ
๒. ยุติพฤติกรรมการค้ายาเสพติดที่มีการสั่งการจากนักค้ายาเสพติดในเรือนจำ
๓. สืบสวน ปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
๔. ดำเนินการต่อเรื่องร้องเรียนของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
๕. สกัดกั้นยาเสพติดชายแดนพื้นที่ภาคเหนือ และพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๖. ดำเนินมาตรการทางด้านทรัพย์สินเชิงคุณภาพตามประกาศ คสช.ที่ ๑๑๖/๒๕๕๗ และขยายมาตรการทางด้านทรัพย์สินไปยังกฎหมายอื่น ๆ ให้มากยิ่งขึ้น ทั้งกฎหมาย ปง. กฎหมายบังคับโทษปรับ และกฎหมายสรรพากร

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. สกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติด การนำออกเคมีภัณฑ์ และสารตั้งต้น โดยการบูรณาการหน่วยงานร่วม สกัดกั้นทุกหน่วย เพื่อควบคุมการลักลอบลำเลียง และนำเข้ายาเสพติดทางชายแดน จนถึงเส้นทางคมนาคม และระบบขนส่งที่เข้าสู่พื้นที่ตอนใน โดย

๑.๑ สกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด โดยกองกำลังป้องกันชายแดนทั้งทางบก ทางน้ำ ชายฝั่งทะเล และเกาะแก่ง

(๑) ใช้กองกำลังป้องกันชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล โดยกองทัพบก และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจ ฝ่ายปกครอง เพื่อสกัดกั้นการลักลอบนำเข้าและส่งออกยาเสพติด เคมีภัณฑ์ และสารตั้งต้น

(๒) จัดตั้งชุดปฏิบัติการสกัดกั้นยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการลาดตระเวนตามแนวชายแดนที่เป็นพื้นที่นำเข้าและส่งออกยาเสพติด เคมีภัณฑ์ และสารตั้งต้น และอุปกรณ์การผลิตยาเสพติด

(๓) จัดตั้งชุดปฏิบัติการข่าวเพื่อสืบสวนหาข่าวเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดและติดตามการเคลื่อนไหวของนักค้ายาเสพติดตามแนวชายแดน

๑.๒ เสริมสร้างศักยภาพในการสกัดกั้นยาเสพติดด้วยเทคโนโลยีและเครื่องมือที่ทันสมัย โดย

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของศูนย์อำนวยการสกัดกั้นชายแดน ฯ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสนับสนุนเครื่องมือที่ทันสมัย เช่น เครื่องมือเฝ้าตรวจตามแนวชายแดน กล้อง CCTV

(๒) บูรณาการการใช้เทคโนโลยี เพื่อการสืบสวนขยายผลในจุดตรวจ/ จุดสกัดที่มุ่งเน้นพิเศษ

๑.๓ พัฒนาประสิทธิภาพจุดตรวจ จุดสกัดบริเวณพื้นที่ตอนใน โดยสนับสนุนข้อมูลทางการข่าว อุปกรณ์เทคโนโลยีประจำด่านตรวจ และพัฒนาทักษะบุคลากร

๑.๔ สกัดกั้นยาเสพติดตามเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางผ่านของการลำเลียงยาเสพติด โดยบูรณาการการตั้งด่านถาวร จุดผ่านแดนถาวร จุดผ่อนปรน จุดตรวจจุดสกัดที่อยู่ในเส้นทางคมนาคมสายหลัก และสายรอง รวมทั้งการดำเนินการตั้งจุดตรวจโดยปรับเปลี่ยนช่วงเวลาตามสถานการณ์และข้อมูลการข่าวที่เหมาะสม

๑.๕ จัดตั้งชุดสืบสวนขยายผลในระดับกองบัญชาการตำรวจภูธรภาคและกองทัพบก ในลักษณะชุดเคลื่อนที่เร็ว และมีการฝึกในการสืบสวน ติดตามความเคลื่อนไหว จับกุม ขยายผล และใช้เทคโนโลยีด้านการสืบสวนให้เกิดประสิทธิภาพ

๑.๖ พัฒนาระบบการควบคุมสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดผ่านระบบการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ (Border Logistics) โดยเฉพาะการสกัดกั้นยาเสพติดที่มากับการข้ามแดนของบุคคลและยานพาหนะ

๑.๗ ตรวจสอบการนำเข้ายาเสพติดแฝงกับระบบขนส่งทุกประเภท อาทิเช่น สถานีขนส่งผู้โดยสาร จุดพักรถประจำทาง รวมทั้งมาตรการตรวจสอบการขนส่งพัสดุภัณฑ์ ฯลฯ โดย

(๑) ใช้มาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามสถานีขนส่งรถโดยสารประจำทาง โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงาน ป.ป.ส. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบหลัก และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นหน่วยสนับสนุน

(๒) นำเทคโนโลยีเครื่อง X-Ray ตรวจสอบสิ่งของและสัมภาระมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบสิ่งของและสัมภาระต้องสงสัยเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้โดยสารสถานีขนส่งรถโดยสารประจำทาง ผู้โดยสารสถานีรถไฟสายหลัก รวมถึงตรวจสอบการขนส่งพัสดุภัณฑ์ในแต่ละที่ทำการรับ-ส่ง

(๓) ให้ สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นเจ้าภาพหลักในการออกแผนตรวจค้นพัสดุภัณฑ์ทางไปรษณีย์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ให้ สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นเจ้าภาพหลักในการออกแผนร่วมกับกองบังคับการตำรวจรถไฟ เพื่อตรวจค้นเส้นทางรถไฟสายหลัก และประสานงานกับตำรวจรถไฟเพื่อสุ่มตรวจในการปราบปรามและป้องกันผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) จัดระบบวิธีการ มาตรการในการตรวจสอบข้อมูลบุคคลที่ขึ้นและลำเลียงยาเสพติดมากับรถโดยสารประจำทางหรือรถไฟ เพื่อแยกผู้โดยสารที่มีฐานข้อมูลที่เคยถูกจับกุมหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดออกจากผู้โดยสารทั่วไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบข้อมูลและปฏิบัติการตรวจค้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๘ สกัดกั้นยาเสพติด ณ ด่านศุลกากร ท่าอากาศยานนานาชาติ และท่าเรือระหว่างประเทศโดย

(๑) เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจค้นการลักลอบนำเข้าและส่งออกยาเสพติด เคมีภัณฑ์ สารตั้งต้น ณ ด่านศุลกากร ท่าอากาศยานนานาชาติ และท่าเทียบเรือระหว่างประเทศ

(๒) ประสานงานด้านการข่าวระหว่างประเทศและจัดทำข้อระบบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบนำเข้าและส่งออกยาเสพติดระหว่างประเทศ

(๓) จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อช่วยในการตรวจค้นยาเสพติด

(๔) ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการซุกซ่อนยาเสพติด และตัวยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

(๕) การสกัดกั้นยาเสพติดตามท่าอากาศยานนานาชาติ ให้กรมศุลกากรเป็นเจ้าภาพหลัก โดยให้ดำเนินการภายใต้โครงการ ASEAN Airport Interdiction Task Force (AAITF) เพื่อมุ่งหมายให้มีความร่วมมือด้านการปราบปรามยาเสพติดระหว่างท่าอากาศยานนานาชาติในกลุ่มประเทศอาเซียน

๑.๙ เสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชน ตามแนวชายแดน เพื่อเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่จำนวน ๑,๒๐๐ หมู่บ้าน/ชุมชน ใน ๘๖ อำเภอ ๒๘ จังหวัด โดย

(๑) รณรงค์ปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์ โดยมีกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเป็นผู้รับผิดชอบ

(๒) จัดตั้งชุดพัฒนาสัมพันธ์มวลชนเพื่อปฏิบัติงานมวลชนชายแดน ปรับทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในพื้นที่

(๓) รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสร้างกระแสต่อต้านยาเสพติดให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน/ชุมชน

๑.๑๐ ให้มีกลไกคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการการสกัดกั้นยาเสพติดอย่างบูรณาการ ทั้งในระดับส่วนกลางและระดับภาค และให้เพิ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงาน ปปง. สำนักงาน ป.ป.ท. และกรมสรรพากร เป็นหน่วยงานประสานการเชื่อมต่อการสกัดกั้นยาเสพติดอย่างบูรณาการ

๒. สืบสวน ปราบปราม ทำลายโครงสร้างการค้า และกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดในทุกระดับ โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยตรวจสอบทางการเงิน ดังนี้

๒.๑ ให้มีการปฏิบัติการในรูปแบบ Task Force มุ่งขยายผลการบังคับใช้กฎหมาย ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘ ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

๒.๒ สืบสวน จับกุม และขยายผลไปสู่การทำลายเครือข่ายนักค้ายาเสพติดทุกระดับ

๒.๓ ตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ตัวอย่างบูรณาการ เชื่อมโยงการจับกุมคดีรายสำคัญและการ
ลำเลียงยาเสพติด

๒.๔ สืบสวนทางการเงินของเครือข่ายนักค้ายาเสพติดรายสำคัญ เพื่อขยายผลเครือข่ายและตัดวงจร
ทางการเงินของกลุ่มค้ายาเสพติดโดยบูรณาการหน่วยงาน ได้แก่ บช.ปส. ปง. กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงาน
ป.ป.ส. ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมสรรพากร ให้มีการจัดตั้งกลไกแบบบูรณาการทั้งระดับภาค/จังหวัด โดยให้
จัดตั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนทางการเงินในระดับกองบัญชาการระดับภาคและจังหวัด/ กองบังคับการ ระดับละ ๑
ชุดปฏิบัติการ และกำหนดเป้าหมายสืบสวนปฏิบัติการระดับละ ๑ เป้าหมาย

๒.๕ปราบปรามนักค้ายาเสพติดในพื้นที่แพร่ระบาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการปราบปราม
ตามข้อร้องเรียนของประชาชน

๒.๖ พัฒนาศักยภาพและสร้างบุคลากรให้เพียงพอต่อการสืบสวนเครือข่ายการค้ายาเสพติดในทุก
ระดับ

๓. ตรวจสอบ ยึดอาัยทรัพย์สินเชิงคุณภาพ โดยดำเนินการทางกฎหมายและมาตรการทางทรัพย์สิน
ต่อผู้ต้องหาเสพติด โดยเฉพาะรายสำคัญ โดย

๓.๑ ยึดอาัยทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติในเชิงคุณภาพ

๓.๒ บูรณาการกฎหมาย โดยใช้มาตรการตรวจสอบทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เพื่อตรวจสอบ กีดกัน ให้ได้มาซึ่ง
ทรัพย์สินของกลุ่มและเครือข่ายการค้ายาเสพติด โดยมีการประสานข้อมูลเพื่อการตรวจสอบระหว่างหน่วยงาน
ได้แก่ สำนักงาน ปง. กรมสรรพากร สำนักงาน ป.ป.ส. สตช. เป็นต้น

๓.๓ จัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรการทางด้านทรัพย์สิน ทั้งในระดับส่วนกลาง
ระดับภาค และระดับจังหวัด

๔. พัฒนางานข่าวกรองยาเสพติด สามารถเชื่อมโยงงานข่าวในทุกมิติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย
สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงกลาโหม ดังนี้

๔.๑ บูรณาการงานข่าวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการปราบปรามยาเสพติดเพื่อรวบรวม
ข้อมูลข่าวสารภายนอกประเทศและภายในประเทศ

๔.๒ จัดระบบข้อมูลข่าวสารยาเสพติด ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ บนฐานเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำงาน

๔.๓ เสริมสร้างความรู้ ทักษะ และขีดความสามารถในด้านการข่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๕. ดำเนินการกับเรื่องร้องเรียนของประชาชน

๕.๑ รับเรื่องร้องเรียนของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผ่านทางสายด่วนสำนักงาน ป.ป.ส. ๑๓๘๖ ตู้ ปณ. ๑๒๓ อินเทอร์เน็ต ประชาชนแจ้งข่าวด้วยตนเอง และศูนย์ดำรงธรรมของกระทรวงมหาดไทย

๕.๒ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบข้อมูลบุคคลที่ถูกร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเบื้องต้น และมอบหมายให้ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ศอ.ปส.จ.) เป็นหน่วยงานบูรณาการการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

๕.๓ ปฏิบัติการปิดล้อมตรวจค้นยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน หรือพื้นที่เสี่ยง ตามเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๔ ให้ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ศอ.ปส.จ.) รายงานผลการปฏิบัติให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๖. ควบคุมพื้นที่ผลิตฝิ่นและกัญชาในประเทศ โดยกองทัพบก สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

๖.๑ พิสูจน์ทราบพื้นที่ปลูกพืชเสพติดในทุกพื้นที่ที่มีการปลูกพืชกัญชา และพื้นที่ปลูกฝิ่นในพื้นที่สูงทางภาคเหนือ

๖.๒ ดำเนินการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกระบวนการยุติธรรม

๖.๓ จัดทำแผนปฏิบัติการและการเปิดปฏิบัติการตัดฟันทำลายพืชเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กองทัพภาคที่ ๓ สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๖.๔ ดำเนินการตามแผนแม่บทและโครงการพัฒนาทางเลือกบนพื้นที่สูงในประเทศ

๗. ยุติบทบาทการค้าและแก้ไขปัญหาคาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเรือนจำ โดย

๗.๑ เข้มงวดกวดขันการกระทำความผิดในเรือนจำ เช่น ปิดล้อมตรวจค้น ตรวจปัสสาวะ การป้องกันปรามเจ้าหน้าที่ โดยมอบหมายให้กรมราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๗.๒ คัดแยกนักโทษรายสำคัญที่ยังมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจากเรือนจำทั่วประเทศ มายังเรือนจำความมั่นคงสูงและวางระบบป้องกันและควบคุมการค้ายาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกรมราชทัณฑ์ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นผู้รับผิดชอบ

๗.๓ ปฏิบัติการจู่โจมตรวจค้นสิ่งของต้องห้ามและโทรศัพท์มือถือแบบบูรณาการ เพื่อหยุดยั้งไม่ให้มีการส่งการจากในเรือนจำทุกเดือน เดือนละ ๑ ครั้ง โดยให้ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ศอ.ปส.จ.) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๗.๔ บูรณาการขยายผลเครือข่ายนักค้ายาเสพติดในเรือนจำ โดยการตั้งชุดขยายผลอย่างถาวรในการสืบสวนเชิงลึกและปฏิบัติการ โดยมอบหมายให้กรมราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบหลัก สำนักงาน ป.ป.ส.

กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นหน่วยงานสนับสนุน

๗.๕ จัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินการในเรื่องจำความมั่นคงสูง (Super Max)

๘. ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดย

๘.๑ เน้นดำเนินการตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑๒/ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยให้ใช้กลไกคณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการ ป.ป.ส.เป็นเลขานุการ โดยให้มีหน้าที่หลักในการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด กรณีที่มีการกล่าวหาหรือเรียนเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐคนใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สืบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปล่อยปละละเลยที่มีพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกจับกุม

๘.๒ กลไกการรับเรื่องร้องเรียนของเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มุ่งเน้นช่องทางสายด่วนสำนักงาน ป.ป.ส. ๑๓๘๖ ตู้ ปณ. ๑๒๓ สายด่วนสำนักงาน ป.ป.ท. ๑๒๐๖ ศูนย์ดำรงธรรมและศูนย์บริการประชาชน ๑๑๑๑

๘.๓ คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐต้องกำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ และให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

ตัวชี้วัด

๑. จับกุมผู้กระทำความผิดคดีร้ายสำคัญ ร้อยละ ๒๐ ของคดีที่จับกุมทั้งหมด
๒. ดำเนินการด้านทรัพย์สินตามมาตรการทางกฎหมายต่อผู้ต้องหาคดียาเสพติดร้ายสำคัญทุกราย
๓. สกัดกั้นปริมาณยาเสพติดให้ได้ร้อยละ ๕๐ ของปริมาณยาเสพติดที่จับกุมได้ทั่วประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

เป้าหมายยุทธศาสตร์

เพื่อสร้าง ควบคุม และบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน

จุดเน้นการดำเนินงาน

๑. เสริมสร้างและพัฒนาพื้นที่หรือกิจกรรมที่ส่งผลต่อการสร้างพฤติกรรมที่ดีหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
๒. ทุกจังหวัดมีการควบคุมพื้นที่ ลดเงื่อนไขปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อปัญหายาเสพติด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๗๐๐ /๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๓. สร้างสภาพแวดล้อมผ่านกลไกครอบครัวและสังคม เพื่อควบคุม และป้องกันปัญหาเสพติด

๔. เน้นการควบคุมพื้นที่เสี่ยงต่อยาเสพติดด้วยการจัดระเบียบสังคม โดยส่งเสริมการปฏิบัติงานของชุดจัดระเบียบสังคมเพื่อควบคุมพื้นที่เสี่ยงในเขตเมืองอย่างต่อเนื่อง

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. ควบคุมพื้นที่เสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยง เพิ่มพื้นที่เชิงบวก/ปัจจัยบวก ให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รับผิดชอบดำเนินการดังนี้

๑.๑ อำนวยความสะดวกและบูรณาการระบบปฏิบัติและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาคี รวมทั้งบริหารข้อมูลพื้นที่เสี่ยงและกลุ่มเสี่ยง

๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร องค์ความรู้ และการบริหารจัดการด้านการเฝ้าระวัง และควบคุมปัญหาเชิงพื้นที่

๑.๓ ควบคุมพื้นที่/ ปัจจัยเสี่ยง ด้านการจัดระเบียบสังคม สถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ บ้านเช่า ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต และพื้นที่สาธารณะที่เป็นแหล่งมั่วสุมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม

๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างพื้นที่เชิงบวก/ พื้นที่สร้างสรรค์ในพื้นที่ชุมชน

๑.๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

๑.๖ ดำเนินการอย่างจริงจังกับสื่อออนไลน์ที่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อปัญหายาเสพติด เช่น Website Facebook, Twitter ,Instagram

๒. เพิ่มพื้นที่เชิงบวก ปัจจัยบวก

๒.๑ สำรวจพื้นที่สร้างสรรค์ในชุมชนเพื่อใช้ในการวางแผนสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด

๒.๒ ปรับภูมิทัศน์ ปรับสภาพแวดล้อมให้มีความน่าอยู่ สามารถควบคุม ดูแล ตรวจสอบได้ ไม่มีมุมอับสายตา

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างพื้นที่เชิงบวก/ พื้นที่สร้างสรรค์ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่

๒.๔ ปรับปรุง พัฒนาสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๕ สร้างเสริมปัจจัยบวกเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตัวชี้วัด

พื้นที่เสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงในทุกจังหวัดลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

-၁၂၅-

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๖๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพชุดปฏิบัติการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ให้จังหวัดและอำเภอ/ กทม. และเขตเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของชุดปฏิบัติการในระดับพื้นที่ เช่น ชุดปฏิบัติการประจำตำบล ผู้ประสานงานหมู่บ้าน/ชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) หรือกรรมการชุมชน และผู้ประสานพลังแผ่นดิน (๒๕ ตามสับปรด) ในการดำเนินงานหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน

๒.๑ อำนาจการ/บริหารจัดการกองทุนแม่ของแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ส./ กรมการพัฒนาชุมชน ดำเนินการพัฒนาและบูรณาการกลไกทั้งระดับอำนาจการและปฏิบัติในการเสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดิน

๒.๒ ขับเคลื่อนหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน

๒.๒.๑ หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินเดิม ให้กรมการพัฒนาชุมชนดำเนินการตรวจสอบสภาพกองทุนแม่ของแผ่นดิน (อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง) และให้สำนักงาน ป.ป.ส.ภาค/กทม. กรมการพัฒนาชุมชน จังหวัด อำเภอ เขต สำนักงานพัฒนาสังคมเสริมสร้างความเข้มแข็งตามแนวพระราชปณิธานกองทุนแม่ของแผ่นดิน ด้วยกระบวนการซ่อม สร้าง เสริม หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินสถานะ A B C ยกระดับเป็นศูนย์เรียนรู้

๒.๒.๒ ขยายกองทุนแม่ของแผ่นดินใหม่ (ต้นกล้ากองทุนแม่ของแผ่นดิน) ให้สำนักงาน ป.ป.ส.ภาค/ กทม. กรมการพัฒนาชุมชน จังหวัด อำเภอ เขต สำนักพัฒนาสังคม ดำรง พัฒนาศักยภาพต้นกล้ากองทุนแม่ของแผ่นดินปี ๒๕๕๗ และสร้าง พัฒนาหมู่บ้าน/ ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดินปี ๒๕๕๘

๒.๒.๓ พัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ส./สำนักงาน ป.ป.ส.ภาค/ กทม./ กรมการพัฒนาชุมชน จังหวัด อำเภอ สำนักพัฒนาสังคม ดำรงสถานะและพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน (๑,๐๘๘ แห่ง) สร้างศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดินระดับจังหวัด (๗๗ แห่ง) ต่อยอดบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

๓. สร้างกระบวนการและศักยภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด โดย

๓.๑ ชุมชน

(๑) ศึกษาชุมชน นำข้อมูลมาวิเคราะห์สังเคราะห์ถึงปัญหา ความต้องการ ผลกระทบ และ แนวทางการปรับปรุงแก้ไขพัฒนา

(๒) วิเคราะห์สถานะหมู่บ้าน/ชุมชน โดยจำแนกพื้นที่เป้าหมายเป็นหมู่บ้าน/ชุมชน ตามระดับ ความรุนแรงของปัญหา และหมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน

(๓) ใช้หมู่บ้าน/ชุมชน เป็นฐานในการดำเนินงานที่จะทำให้ชุมชนมีความเข้าใจปัญหา ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาเสพติดโดยให้คนในชุมชนร่วมจัดการตนเอง

(๔) เสริมสร้างทุนทางสังคมใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งที่เป็น ระบบคุณค่า ความเชื่อ อุดมการณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ปราชญ์ชาวบ้าน กระบวนการเรียนรู้ที่ ชุมชนสั่งสมและสร้างสรรค์

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๗๑๐ /๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(๕) เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาชุมชนของตนเองโดยยกระดับความรู้และพัฒนาศักยภาพ ผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมในการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดระดับพื้นที่

(๖) ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีและเครือข่ายมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง และกองทุนแม่ของแผ่นดิน

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร องค์ความรู้ ข้อมูล และการบริหารจัดการของภาคีที่มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดระบบ กลไก เข้าไปดำเนินการในหมู่บ้าน/ชุมชน ตามความเหมาะสมของพื้นที่

๓.๒ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดที่ชัดเจน

(๒) บูรณาการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกิจด้าน ยาเสพติดตามสภาพปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชน โดยจัดทำกรอบ ขอบเขต และรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อร่วมดำเนินการ หรือถ่ายโอนงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ

(๓) สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนและภาคประชาสังคมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

๓.๓ สถาบันศาสนา

(๑) สร้างจิตสำนึกในเรื่องศาสนา (Religion consciousness)

(๒) ใช้มาตรการทางด้านศาสนาในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๓) ผู้นำศาสนาสอดแทรกประเด็นปัญหายาเสพติดควบคู่ไปกับการสอนหลักศาสนา

(๔) สอนจริยศึกษาให้แก่เด็กเยาวชน ประชาชน

(๕) จัดการเรียนการสอนธรรมศึกษาในสถานศึกษา

(๖) จัดกิจกรรมให้คนในทุกศาสนาทำกิจกรรมร่วมกัน

(๗) สร้างสังคมเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีเป้าหมายร่วมกัน มีวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น

๓.๔ สื่อมวลชน

(๑) ส่งเสริมการใช้สื่อสารมวลชนให้เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๒) สนับสนุนให้สื่อมวลชนเสนอสื่อที่สร้างสรรค์ชีวิตครอบครัวและชุมชน เสนอความเห็นที่สร้างสรรค์แก่สังคม

(๓) เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพให้เข้าถึงชุมชนอย่างกว้างขวาง

(๔) สร้างทัศนคติต่อต้านยาเสพติด

(๕) มีเวทีสาธารณะ (Social dialogue) ในทุกประเด็นปัญหาเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอที่ชัดเจน และ
สัมผัสได้

(๖) ให้ความสำคัญกับบทบาทของสื่อมวลชนเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบความสุจริต และ
ความโปร่งใสในการใช้อำนาจอธิปไตยของภาคประชาชน

(๗) สร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อการนำเสนอของสื่อทุกแขนงต้องระมัดระวังและ
รับผิดชอบในการเสนอข้อมูลที่ถูกต้องต่อสาธารณชน

๓.๕ สร้างครอบครัวเข้มแข็ง โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) จำแนกประเภทครอบครัว เพื่อกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานและกิจกรรมเพื่อสอดคล้อง
กับสภาพปัญหาเสพติด

(๒) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมมือให้ความคุ้มครองหรือช่วยเหลือแก่ครอบครัวที่มีปัญหาหรือ
กำลังมีปัญหา จัดเตรียมความพร้อมก่อนสร้างครอบครัว ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาที่จำเป็นแก่ครอบครัว

(๓) สนับสนุนให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อคนในครอบครัวและ
ชุมชน

(๔) สร้างระบบเฝ้าระวังเตือนภัยสำหรับครอบครัวและเด็กกลุ่มเสี่ยงโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม
สร้างระบบเครือข่ายครอบครัว

(๕) จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาครอบครัวและชีวิตครอบครัว

(๖) สร้างหลักประกันความมั่นคงทางสังคมแก่ครอบครัวและชุมชน

(๗) สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจของครอบครัวบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ครอบครัว

พึ่งพาตนเองได้

(๘) อบรมเลี้ยงดูเด็กให้มีพัฒนาการสมดุแลรอบตัวและเหมาะสมตามวัย มีวินัยในตนเอง
เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะชีวิต

(๙) จัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กในหน่วยงาน สถานประกอบการ และศูนย์พัฒนา
ครอบครัวในชุมชน

(๑๐) สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ครอบครัว สร้างความมั่นคงของครอบครัว สนับสนุนคุณภาพชีวิต
ของครอบครัว เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

๓.๖ สร้างภาคประชาชนเข้มแข็ง โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) สร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมือง (Civic consciousness) และจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม
รับผิดชอบต่อชุมชน (Public consciousness) สร้างสำนึกชุมชนเพื่อให้ลุกขึ้นมาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นใน
ชุมชนเอง

- (๒) สนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในแต่ละพื้นที่โดยความสมัครใจ สนับสนุนองค์กรภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนและท้องถิ่น
- (๓) จัดทำแผนพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการ ให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในทุกพื้นที่
- (๔) จัดเวทีประชาคมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีพลังในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน
- (๕) จัดทำข้อบัญญัติของชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้น
- (๖) สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับการพัฒนาชุมชนเพื่อการบริหารจัดการตนเองของชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น
- (๗) พัฒนาระบบการเรียนรู้และเครือข่ายเรียนรู้ของชุมชน ขยายเครือข่ายการเรียนรู้
- (๘) สนับสนุนการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การเรียนรู้ของคนในชุมชนเดียวกัน และระหว่างชุมชน
- (๙) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (๑๐) จัดตั้งองค์กรประชาชนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนบทบาทและการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บริหารจัดการกลไกองค์กรและกลไกภาคประชาชน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๙๐ ของหมู่บ้านชุมชนที่มีปัญหายาเสพติดมากได้รับการแก้ไขและเสริมสร้างความเข้มแข็ง
๒. มีการขยายหมู่บ้านต้นกล้ากองทุนแม่ของแผ่นดินใหม่ ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๙๒๘ แห่ง
๓. มีการสร้างศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดินระดับจังหวัด ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๗๗ แห่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีระบบการบริหารจัดการ อำนวยความสะดวกป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และมีประสิทธิภาพ

จุดเน้นการดำเนินงาน

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกระดับทั่วประเทศ เพื่อให้สามารถเอาชนะปัญหายาเสพติดที่กำหนดให้เป็นวาระเร่งด่วน โดยการจัดโครงสร้าง กลไกการบริหารจัดการทุกระดับ
๒. พัฒนาระบบแผนงาน งบประมาณ ให้สามารถติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ และประเมินประสิทธิภาพงบประมาณกับผลที่ได้รับ
๓. พัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผนวกแนบท้าย คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๐๐ / ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๔. เพิ่มความเข้มแข็งให้การบูรณาการในระดับพื้นที่ในทุกจังหวัด
๕. พัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจ
๖. พัฒนาระบบการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านยาเสพติด ให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดตาม เฝ้าระวัง เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดมาตรการ/ แนวทางดำเนินงาน

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. ปรับระบบอำนาจการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของกลไกอำนาจการทุกระดับทั้งในระดับส่วนกลาง -ภาค-จังหวัด-อำเภอ-หมู่บ้าน/ชุมชน ทั่วประเทศ โดย

๑.๑ จัดตั้งศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ศอ.ปส.) เป็นกลไกอำนาจการในการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการและสั่งการจากระดับชาติถึงระดับต่างๆ

๑.๒ ให้นำหน่วยงานในระดับกระทรวงและเทียบเท่าในส่วนกลางทุกหน่วย จัดให้มีโครงสร้างศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทรวง/ หน่วยงาน มีสถานที่และอุปกรณ์สำนักงาน พร้อมกับจัดสรรเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่งปฏิบัติงานประจำในศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๑.๓ ให้ทุกจังหวัด/ กรุงเทพมหานคร อำเภอ/เขต จัดโครงสร้างศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด/ กรุงเทพมหานคร ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอ/เขต และให้มีการบรรจุเจ้าหน้าที่ประเภทต่าง ๆ มาปฏิบัติงานประจำ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในฐานะกลไกอำนาจการตามสถานการณ์ปัญหาของแต่ละจังหวัดและอำเภอ มีที่ทำการชัดเจน และมีอุปกรณ์พร้อมปฏิบัติงาน

๑.๔ จัดระบบกำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทุกหน่วยให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด โดยคัดเลือกกำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่มีคุณภาพ ซื่อสัตย์ มีการขึ้นทะเบียนกำลังพล รวมทั้งมีระบบสร้างขวัญและกำลังใจ ฯลฯ

๒. พัฒนาระบบแผนงานและงบประมาณในระดับต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดย

๒.๑ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการเป้าหมาย แผนงาน โครงการ และงบประมาณของทุกหน่วยงานตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยจัดความสมดุลระหว่างการตั้งเป้าหมายเชิงปริมาณกับเป้าหมายเชิงคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ โดยให้ความสำคัญกับการตั้งเป้าหมายเชิงผลลัพธ์ให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการควบคุมและลดปัญหายาเสพติด รวมทั้งให้มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด และแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒.๒ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวม และประมวลแผนปฏิบัติการของทุกหน่วยงานรายไตรมาสเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน และสามารถกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ให้ทุกหน่วยงานส่วนกลางที่มีรหัสงบประมาณด้านยาเสพติดในปี ๒๕๕๘ พิจารณาปรับการจัดสรรงบประมาณตามกรอบภารกิจให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี ๒๕๕๘

๒.๔ ให้ทุกหน่วยงานส่วนกลางที่มีรหัสงบประมาณด้านยาเสพติดในปี ๒๕๕๘ เร่งรัดการจัดสรรและตัดโอนงบประมาณลงสู่พื้นที่ให้ได้ภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ และแจ้งผลดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ส.ทราบ

๒.๕ ให้หน่วยงานในระดับจังหวัดที่ได้รับงบประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัด บูรณาการแผนงานและงบประมาณกับการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัด

๒.๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรหรือสนับสนุนงบประมาณด้านยาเสพติด เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลและปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ให้กับหน่วยงาน องค์กรด้วยความรวดเร็ว ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม รายงานผลการดำเนินงาน และการประเมินผล

๓.๑ ให้มีการพัฒนาระบบการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อให้สามารถกำกับ ติดตามการดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว โดยในแต่ละหน่วยงานให้มีการมอบหมายบทบาทภารกิจผู้รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๒ จัดให้มีกลไกกำกับติดตามการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติเป็นกลไกหลัก และควบคู่กับกลไกการกำกับติดตามในระดับกระทรวง/หน่วยงาน ภาค จังหวัด และอำเภอ โดย

(๑) จัดตั้งอนุกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อเป็นกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินงานและการปฏิบัติงานการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) จัดตั้งอนุกรรมการบริหารแผนงานและงบประมาณ เพื่อเป็นกลไกในการบริหารแผนงานงบประมาณ และติดตามการใช้จ่ายงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๓.๓ ให้ทุกหน่วยงานมอบหมายผู้ตรวจราชการกระทรวง/ หน่วยงาน เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการกำกับติดตามการดำเนินงานของหน่วยงาน

๓.๔ ให้ทุกหน่วยงานรายงานผลการดำเนินงาน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการทำงานทุกไตรมาส โดยให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๓.๕ จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทุกไตรมาส ทั้งการประเมินผลภายในโดยหน่วยงาน และการประเมินผลภายนอกโดยสถาบันวิชาการ

๔. พัฒนาระบบวิชาการ ระบบข้อมูล และระบบเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด

๔.๑ พัฒนาระบบข้อมูลยาเสพติดในระดับจังหวัดและอำเภอ

๔.๒ พัฒนาระบบข้อมูลยาเสพติด และห้องปฏิบัติการข้อมูล (War Room) ในทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ยกระดับงานข้อมูลการข่าว เพื่อกำกับติดตามการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔.๓ จัดระบบเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดให้ครอบคลุมพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย และตัวยาเสพติด โดยจัดให้มีการประชุมโต๊ะข่าวยาเสพติดเป็นประจำทุกเดือน และแจ้งเตือนหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ให้เร่งดำเนินการ

๔.๔ พัฒนาระบบข้อมูลวิชาการ โดยเครือข่ายสถาบันวิชาการ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย มาตรการ ทั้งในระดับส่วนกลาง ภาค และจังหวัด และจัดให้มีการดำเนินการสรุปทเรียน องค์ความรู้ การดำเนินงานที่โดดเด่นในพื้นที่ในแต่ละมาตรการ เพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงานต่าง ๆ นำไปใช้ประโยชน์

๕. พัฒนาระบบการสนับสนุน

๕.๑ พัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับภารกิจ บทบาท หน้าที่ และสถานการณ์ปัญหายาเสพติด

๕.๒ จัดให้ระบบการให้ขวัญกำลังใจ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

๕.๓ พัฒนา ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้เอื้อต่อการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๖. พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่แบบมีส่วนร่วม โดย

๖.๑ บูรณาการแผนงาน งบประมาณ การติดตาม และการประเมินผล เพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ (ในระดับจังหวัดนำร่อง ๑๐ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (เขตลาดพร้าว) สมุทรปราการ สระแก้ว ยโสธร มุกดาหาร เชียงราย พิจิตร ภูเก็ต นครปฐม นครศรีธรรมราช และสตูล)

ตัวชี้วัด

๑. มีการจัดตั้งกลไกการอำนวยการทุกระดับ

๒. แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี ๒๕๕๘ มีการบูรณาการแผนงาน โครงการและงบประมาณการของทุกหน่วยงาน

๓. มีระบบการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔. มีการพัฒนาห้องปฏิบัติการข้อมูล (War Room) ในทุกระดับ